

CO JE ISLÁM?

**LÁSKA PRO VŠECHNY,
NENÁVIST PRO NIHOHO**

Islám v doslovném překladu znamená „mír, odevzdání své vůle“ a soulad a shodu s Bohem. Význam pojmu islám je dosažení života v dokonalém míru a věčné blaženosti prostřednictvím úplného odevzdání se do vůle Alláha. Korán (5:4) – posvátná kniha muslimů – prohlašuje, že je to náboženství, jehož učení je v souladu s přirozeností člověka. Islám je podle Koránu zdokonalením náboženství, které Alláh inicioval na počátku všech časů a světů tím, že předal text Koránu Svatému Proroku Muhammadovi s. w. Stejně jako se dítě učí abecedu, Alláh postupně, kousek po kousku, předkládal světu náboženství tím, že posílal své proroky různým národům v různých dobách lidstva. Když člověk dosáhl ve svém světě takového stupně pochopení, že mu zbývala jen poslední lekce, seslal Alláh prostřednictvím Svatého Proroka poslední a úplnou Knihu. Tato kniha nejen opravuje omyly, které se dostaly do různých náboženství, ale také hlásá pravdy, které do té doby nemohly být hlášeny vzhledem ke zvláštním okolnostem lidské společnosti nebo dřívějšímu stupni jejího vývoje. Zároveň v sobě shromažďuje všechny pravdy a přikázání, které kdy byly obsaženy v Božím zjevení a které kdy byly uděleny lidem k vedení lidstva. (98:4) V konečném důsledku splňuje všechny duchovní a morální požadavky stále se rozvíjejícího a vyvíjejícího lidstva.

To je islám, který se také nesprávně nazývá islamismus nebo mohamedánství. Podle islámu je smyslem života člověka jeho úplný rozvoj. Islám nepodporuje učení a myšlenku, že se člověk rodí v hříchu. Učí, že každý člověk má v sobě pramen dokonalého rozvoje. Záleží pouze na člověku, zda najde štěstí, nebo zda ho promarní. „Věru jsme stvořili člověka v podobě nejlepší,“ říká Svatý Korán. (95:5)

Základní doktrínou islámu je jednotu božství.

Nikdo jiný není hoden uctívání a zbožňování než jediný Bůh a Muhammad je Jeho prorok. Je prostý všech vad, svatý a transcendentní. Je nejdobrotivější, nejmilosrdnější a všemohoucí. Nemá partnery ani společníky, neprodí, ani nebyl zplozen, neboť to jsou vlastnosti pomíjivého a slabého lidstva. Islám nám navíc pomáhá navázat trvalý vztah s Alláhem a k němu a vnímat ho během našeho pozemského života na Zemi jako pomocníka, který nám stojí po boku v našem úsilí a při našich podnicích. Tato Boží jednota je prvním a nejdůležitějším pilířem islámu a každé jiné přesvědčení z něho vychází. Islám vyžaduje víru ve všechny proroky, včetně Hadhrata Abraháma, Hadhrata Mojžíše, Hadhrata Ježíše, Hadhrata Krišny, Hadhrata Buddha, Hadhrata Konfucia a Hadhrata Zoroastra (mír s nimi se všemi). Všechny tyto učitele a mnoho dalších, kteří zde nejsou uvedeni, považujeme za Učitele nebes, zrozené k tomu, aby člověka napravili a obnovili a přivedli ho k Bohu. Vyznavači některých jiných náboženství mohou považovat za projev zbožnosti, když používají hrubá slova v souvislosti s proroky jiných náboženství nebo je zahrnují urážkami; pokud však muslim projeví i tu nejmenší nezdvořilost vůči zakladateli jiné víry, činí tak na úkor své vlastní víry. Po vyslovení jména proroka musí říci zdvořilé požehnání: „Alajhis-salám (as) = mír s ním!“. Takto islám zajišťuje mír mezi všemi náboženstvími.

Nikoho tím neznevýhodňujeme. Pouze uvádíme, že Svatý Prorok byl stejně tak velkým učitelem jako Božím prorokem. Na základě velikosti a významu a rozsahu jeho díla ho považujeme za největšího ze všech. Nevěříme však, že božské dveře předpovědi a dveře porozumění se Stvořitelem jsou pro budoucnost zavřené. Každý dnes musí jít ve stopách Mistra všech proroků, Muhammadasaw. Náš věk se neobešel bez vlastního svědectví. V osobě Hadhrata Mirzy Ghulama Ahmadaas, zaslíbeného

Mesiáše a Mahdího, máme proroka naší doby, jehož jediným úkolem bylo přivést lidstvo k islámu. To je důvod, proč považujeme Svatého Proroka Muhammadasaw za „pečeť“ proroků (největšího proroka). Bez podřízení se Svatému Prorokovi se nikdo nemůže stát vůdcem nebo učitelem lidstva.

Islám není mrtvé náboženství plné poezie a nádherných příběhů z minulosti. Je to náboženství plné života, které je užitečné pro současnou generaci. Vševědoucí a všemocný Bůh je velmi živý pro ty ze svých služebníků, kteří upřímně usilují o Jeho víru a které poctí jedním ze čtyř stupňů: prorok, světec, mučedník, spravedlivý (4:69). Rovněž bezchybně a nepochybně potvrzuje, že islám je jediným náboženstvím současnosti. Svatý Korán je Písmo Svaté muslimů. Toto Alláhovo slovo bylo zjeveno Svatému Proroku Muhammadovisaw před 1400 lety a dodnes se uchovává v neporušeném stavu a bez sebemenší změny. Nespočet muslimů zná celý text Knihy nazpaměť.

Stejně jako věříme ve všechny proroky, věříme, že všechna náboženství měla svůj původ v pravdě. Postupem času se na pravdu buď zapomnělo, nebo byla překryta lidskými výmysly. Navíc některá z těchto učení měla místní nebo dočasný charakter, ale později jim byl přiřítán univerzální charakter. Věříme, že Svatý Korán zachovává a obsahuje všechna tato učení trvalé povahy a poskytuje i další učením, která odpovídají potřebám národů všech zemí a pomáhají jim na nikdy nekončící cestě k pokroku.

Jedinečným znakem islámu je nastolení skutečné demokracie a všeobjímajícího bratrství bez znevýhodnění na základě společenského postavení, víry, barvy pleti a původu. Původ, bohatství a rodinné pocty jsou vedlejší věci; skutečnými zásluhami jsou ctnost a služba lidstvu. Islám nejen

představil a předložil skvělé principy demokracie, ale také je naplnil a zavedl do života a jednání lidské společnosti. Islám má pět pilířů. Přiznání k víře v jediného Boha a v božského posla svatého proroka Muhammadasaw; pevné každodenní modlitby; půst během měsíce ramadánu; pevné almužny a dobročinné dary; jednorázová pouť během života ke svatyni v Mekce, pokud to okolnosti dovolí. Víra bez činu není živá. Víra sama o sobě nestačí, pokud se nepromění v čin. Muslim věří ve svou osobní odpovědnost za své činy v tomto životě i v posmrtném životě, tedy po smrti. Každý musí nést své vlastní břemeno a nikdo nemůže odčinit hříchy druhých. (2:287; 53:39)

Následují některé z charakteristických znaků islámu:

- Osvobození ženy dosažením rovnosti pohlaví, zajištěním jejich práv a svobod a zlepšením jejího postavení.
- Absolutní odmítnutí užívání omamných nápojů a život ničících drog.
- Řešení ekonomických problémů.
- Poskytuje lidstvu nejvelkorysejší a praktickou morálku.
- Podpora vědy a vzdělávání.

Podle islámu je život po smrti pokračováním života na Zemi. Nebe a peklo začínají již v tomto životě. Nebe je věčné a trvalé, zatímco peklo pocítujeme jen dočasně. Peklo je, obrazně řečeno, nemocnice duše, která potřebuje lékařskou pomoc. Jakmile je duše uzdravena, přechází na nebeské jeviště. Nebe je dosažení života v neustálém pokroku a naprosté radosti a blaženosti díky sjednocení s Alláhem a díky rozvoji ušlechtilých duchovních vlastností a neomezených schopností, které jsou člověku vštěpovány. Stav po smrti je odrazem duchovního stavu v tomto životě.

Ahmadíja Muslimský Spolek, oficiálně Ahmadiyya Muslim Jama'at (doslova arabsky: „společenství“), je celosvětové islámské hnutí obrody, které vzniklo v roce 1889 v indickém Qadianu ve státě Pandžáb. Založil jej Mirza Gulám Ahmad (1835–1908), který se prohlásil za slíbeného Mesiáše a Mahdího. Z tohoto titulu Ahmad tvrdil, že je metaforickým naplněním proroctví z různých náboženství světa, která předpověděla druhý příchod náboženských osobností jako Ježíš a Krišna. Stoupenci ahmadíjské víry – název odkazuje na jiné křestní jméno Mohameda, tedy Ahmad – jsou označovány jako ahmadíjští muslimové nebo jednoduše ahmadíjové.

Mirza Gulám Ahmad založil společenství dne 23. března 1889, když formálně přijal věrnost od svých podporovatelů. Byl plodným autorem, za svůj život napsal 85 knih, v nichž sdílel – podle svého tvrzení – pravé, původní mírové učení islámu, které učí Mohamed a Korán. Zatímco ostatní muslimové věří, že proroctví i božská zjevení již skončila, Mirza Gulám Ahmad tvrdil, že je příjemcem zjevení od Boha, a soustavně psal o různých duchovních zážitcích. Jednalo se například o zážitky se zjevením, kdy tvrdil, že mu Bůh odhalil budoucí události, někdy i celosvětového významu. Zveřejňoval proroctví různé povahy; jeho stoupenci o nich tvrdí, že se naplnila prostřednictvím událostí jako zemětřesení, třetí morová epidemie a první světová válka.

Zemřel 26. května 1908 a shromáždil odhadem na 400 000 stoupců, kteří se během 23 let jeho údajného proroctví stali členy společenství Ahmadiyya Muslim Jama'at. Od jeho úmrtí Jama'at vedla řada chalífů a Společenství se rozšířilo do více než 200 zemí celého světa. Společenství Jama'at má silnou misijní tradici a tvrdí, že má desítky miliónů stoupců napříč celým světem. Významně jsou koncentrováni v jižní Asii, Indonésii a západní a východní Africe a zavedené odnože působí v západních zemích, a to pod vedením stávajícího chalífy Mirzy Masrúra Ahmada, který sídlí ve Velké Británii.

 +420 731 191 110

 info@ahmadija.cz

 www.ahmadija.cz

